

ЧОВЕКЪТ, КОЙТО ТРЪГНАЛ ДА СИ ТЪРСИ КЪСМЕТА ИНДИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

Имало някога един много беден човек, който имал жена и дванайсет деца, но нямал нито рупия. Горките деца често плачели от глад, а мъжът и жена му не знаели какво да правят. Накрая той се ядосал на Господ и казал:

— Колко е лош Господ! Дава ми толкова много деца, а никакви пари!

И тръгнал да узнае защо е такава съдбата му.

В джунглата видял една камила с две тежки торби злато на гърба. Тази камила принадлежала на един раджа и някога пътувала с други камили и със слугите на раджата към друга страна, като носела торбите със злато. Всяка нощ те станували и тръгвали отново рано сутринта, но една сутрин слугите забравили тази камила и камилата забравила пътя за дома, а чувалите били твърде здраво завързани, за да може сама да се отърве от тях. Така тя се лутала из джунглата с торбите на гърба си дванайсет години. Камилата попитала сиромаша накъде се е запътил.

— Тръгнал съм да си търся късмета, за да го питам защо съм така беден — отвърнал той.

Камилата рекла:

— Попитай го също защо дванайсет години трябваше да нося тези две торби злато. През цялото това време не можах да полегна, да ям или да пия.

— Добре — казал човекът и продължил нататък.

После стигнал до една река, в която видял един крокодил. Крокодилът го пренесъл през реката и когато стигнал до другия бряг, го запитал къде отива. Човекът казал:

— Тръгнал съм да си търся късмета, за да го питам защо съм така беден.

— Тогава — казал крокодилът, — попитай го също, защо от дванайсет години имам силно парене в стомаха си.

— Ще го питам — казал човекът.

След това продължил нататък, докато стигнал до един тигър, който лежал на земята с голям трън, забоден в лапата му. Този тигър веднъж бил отишъл да си търси храна и като не гледал къде върви, стъпил на бодил и трънът се забил в лапата му. Тогава Бог много се ядосал и казал: „Понеже си толкова невнимателен и глупав и не гледаш къде ходиш, дванайсет години този трън да остане в лапата ти!“

— Къде отиваш? — попитал тигърът човека.

— Отивам да търся късмета си, за да го попитам защо съм толкова беден. Някой ми каза, че късметът ми е много, много далеч, на дванайсет години път от моята страна, и лежи, и че трябва да взема една дебела тояга и да го бия с всичка сила.

— Попитай го също — казал тигърът, — защо от дванайсет години имам този трън в лапата си и не мога да го извадя, колкото и да се опитвам.

— Добре, ще го питам — казал човекът.

После той стигнал до мястото, където живеят късметите на всички хора. Късметите са камъни, някои изправени, а други лежат на земята.

— Този трябва да е моят — казал той, — лежи на земята, ето защо съм така беден.

И той вдигнал дебелата тояга, която държал в ръката си, и го бил, бил, бил, но късметът пак не се помръдвал.

Като приближила нощта, спрял да го бие и Бог изпратил душа в късмета на сиромаша, и той станал човек, изправил се, погледнал сиромаша и казал:

— Защо ме би толкова много?

— Защото си лежеше, а аз съм много беден и у дома жена ми и децата ми умират от глад.

— О, нещата ще тръгнат добре при теб сега — казал късметът и човекът се успокоил. Той казал на своя късмет:

— Като идвах насам, срещнах една камила, която от дванайсет години броди с две тежки торби злато на гърба си и иска да узнае защо трябва да ги носи.

— О — казал късметът, — просто свали торбите от гърба ѝ и тя ще бъде свободна.

— Ще го сторя — казал сиромашът. — После срещнах един крокодил, който от дванайсет години има силно парене в стомаха си.

Късметът рекъл:

— В стомаха му има един огромен рубин, голям колкото дланта ти. Ако крокодилът повърне рубина, ще бъде напълно излекуван.

— След това срещнах един тигър, който от дванайсет години има голям трън в лапата си и не може да го извади.

— Издърпай го със зъбите си — казал късметът.

А после Бог изтеглил душата и късметът станал отново камък, който стоял изправен на земята.

След това човекът поел към дома си и стигнал до тигъра.

— Какво ти каза късметът? — попитал тигърът.

— Подай си лапата и аз ще измъкна тръна — казал сиромаяхът.

Тигърът си протегнал лапата със забития в нея трън и човекът извадил тръна със зъбите си. Това бил много голям трън, колкото човешка длан. Тигърът почувствал благодарност към сиромаяха и тъй като бил много богат, понеже бил изял много раджи и хора и притежавал всичките им пари, рекъл на човека:

— Ще ти дам злато, за да ти се отплатя за добрината.

— Ти нямаш пари — казал човекът.

— Имам — казал тигърът и влязъл в леговището си, а сиромаяхът го последвал.

— Дай си кърпата — рекъл тигърът.

Човекът постлал кърпата си на земята. Тогава тигърът взел много злато и скъпоценни камъни и отрупал кърпата с тях. А сиромаяхът ги вързал в кърпата, нарамил вързопа, благодарил на тигъра и си тръгнал.

После срещнал крокодила, който го пренесъл през реката. Крокодилът казал:

— Попита ли късмета си защо имам такова силно парене в стомаха?

— Да — казал човекът. — То е, защото имаш много голям рубин в стомаха си. Ако го повърнеш, ще ти мине.

Тогава крокодилът изхвърлил рубина през устата си и в същия миг паренето в стомаха му престанало.

— Ах — казал крокодилът, като погледнал рубина. — Глътнах това веднъж, когато пиех вода.

Той дал рубина на човека и рекъл:

— За да ти се отплатя за добрината, ще ти дам този рубин. Той е много ценен камък.

Бедният човек благодарил на крокодила, сложил рубина във вързопа и продължил пътя си, докато стигнал до камилата, която казала:

— Попита ли късмета си защо трябва да нося тези две торби злато?

— Попитях — отвърнал човекът и свалил торбите от гърба на камила.

Колко щастлива и благодарна била камила!

— Колко мило от твоя страна — казала тя на човека, — че свали торбите. Сега ще мога да ям, да пия и да лягам. Понеже ми направи такова добро, давам ти двете торби злато и ще ги отнеса заедно с вързопата ти до дома ти вместо теб, а след това ще се върна да си живея тук в джунглата.

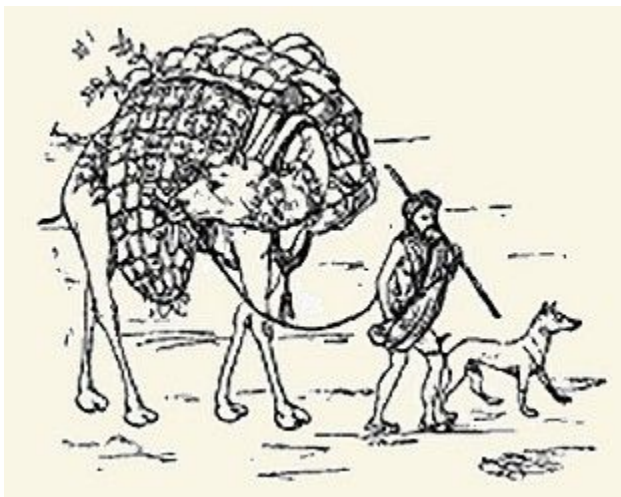
Тогава сиромасът сложил двете торби злато и вързопата си на камила, която ги носила до къщата му. Когато пристигнал там, той свалил торбите и вързопата си от камила, която му благодарила още веднъж за добрината и се върнала в своята джунгла, чувствайки се много щастлива, че се е отървала от тежкия си товар.

Щом жената и децата на сиромаса видели златото, скъпоценните камъни и рубина, те извикали:

— Откъде имаш всичко това?

И мъжът им разказал цялата си история.

Той купил храна за жена си и децата си и хубава къща, и дрехи, защото сега бил много богат.

Илюстрация: Индийски художник (Charles Swynnerton. Indian Nights' Entertainment; or, Folk-Tales from the Upper Indus. Illustrations by Native Hands. London: Elliot Stock, 1892)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.